

Disput. Jur. de Judiciis. Tit. I.

bundum ait esse eum, qui crebro vagatur, & cui nec certum domicilium, nec confans est habitat, quod Joannis Spiegelii, & Paduldi Prateii auctoritate confirmat.

Igitur, cum de hoc dubitatur, ubi sit conveniens, dicendum est vagabundum ubicumque reperitur, ibi posse conveniri civiliter, & criminaliter, & in eo habere locum vulgare dictum, ubi reinvenero, ibi te iudicabo. Probat apud nos textus in d.leg. 32. tit. 2. par. 3. vers. cl. 10. t. 7. & n. 58. circa medium, vers. attamen est animadversandum. Farinacius in praxi crim. d. quest. 7. ex n. 13. qui plurimos refert, Tufus litera V. d. conclus. 10. n. 4. Boyadilla lib. 2. polit. cap. 13. n. 34. Barbofa in d. l. heres absens, §. proinde, ff. de judiciis. Marianus Soccinus in d. cap. ultimo, n. 58. de foro compet. Covart. practic. cap. II. n. 7. & num. 10. circa medium, vers. attamen est animadversandum. Farinacius in praxi crim. d. quest. 7. ex n. 13. qui plurimos refert, Tufus litera V. d. conclus. 10. n. 4. Boyadilla lib. 2. polit. cap. 13. n. 34. Barbofa in d. l. heres absens, §. proinde, in articulo de foro delicti, n. 11. & nos iterum dicimus infra, quest. 7. n. 746. & n. 816. cum sequentibus, & vide limitationem hujus doctrinae eximiam ibidem n. 847. Hoc dicta sunt de foro domicilii. Mardi ultima die Decembri anni 1623.

SUMMA QUÆSTIONIS SECUNDÆ.

- 48 Ratione originis propria sortitur quisque forum.
49 Originarius dicitur aliquis modis.
50 Forum sortitur quicunque, etiam in origine paterna.
51 Item in avita: sed non in origine atavi, aut superiorum ascendientium.
52 Quo argumento probaverit glossa non sequi descendentes originem ultra avitam.
53 Nopus sequitur avi originem, si eo vivo sit conceptus.
54 Nopus sequitur avi originem, si nascatur in potestate avi.
Ex matrimonio cum benedictionibus Ecclesia liberatur filius a pannis potestate de jure Castella.
55 Verius est nepotus sequi originem avitam, etiam si nascatur extra potestatem avi.
56 In loco originis propria, paterna, vel avita, civis originarius sortitur forum in civilibus, & criminalibus.
77 In loco originis sortitur forum civis originarius, ut possit vocari ibidem ad honores, & munera, & n. 58. & 59.
58 Qui adeptus est senatoriam dignitatem, non vocatur in loco originis ad honores, & munera.
60 Qui sacerdotem non posse civem originarium conveniri civiliter, & criminaliter in foro originis, saltem ex consuetudine recepta.
61 Rejicitur predicta sententia, & ejus fundamentis satisfit.
Dectori attestanti de consuetudine non est credendum, & num. 62.
63 Originarius non potest conveniri in loco originis, nisi ibi inveniatur.
64 Originarius absens promovetur ad honores in loco originis, & remittendus est ad eum, ut munere fungatur.
65 Mulier nupta in propria origine munera non injunguntur, neque ibi potest conveniri.
66 Origo per matrimonium non amittitur, sed ejus effectus suspenduntur.
67 Quis celebris, & difficilis proponitur, quis convenire sit civis originarius.
68 Utilitas ejus multis exemplis commendatur.
69 In Episcopatu Giennensi virtute induit apostolici imprecati à Cardinali D. Gabriele Merino Episcopo Giennensi, beneficia curata non conferuntur, nisi originario.
70 Laudatur Baeca Authoris patria.
71 Baeca dicta à Batetica soluto diptongo, & landatur Illustrissimus D. Sanctius de Avila, & Toledo Episcopus Giennensis.
72 Laudatur Academia Baecensis.
73 Laudatur Bernardinus Carnovalius patruus, Authoris College imperialis Collegii Granatenensis insig. Theologus, & in Baecensi Academia primus Magister, Doctor, & professor, celeberrimus Sacra Scriptura Interpres, & sanctitate vita conspicuus. Ad Administratores Baecensis Academia pertinet nominatio Cancellarii, qui gradus conferat iuxta decisionem Rote.

74 In Baecensi Academia Authoris publice profefus est ingenuas artes, & studiorum ejus discursus referuntur.

Laudatur celeberrimus D. Francisco Sarmiento Episcopus Giennensis.

75 Commendatio sui quandoque licita, & quando.

76 Proponitur quæsto quis censendus sit civis, & in quo consistat civilitas.

77 Platonis, Aristotelis, & Ulpiani sententia cito est, qui participat in Civitate honores, & munera.

78 Civilitas differt à subjectione Magistratus quod judicium.

79 Civis definitio examinatur, & tradita rejicitur.

80 Civis est, qui in civitate, vel municipio domicilium contraxit.

81 Civis apud Jurisconsultos distinguitur ab incola, & in quo, & aliquando indistincte accipitur civis pro incola.

Ex quo intelligatur quis domicilium contraxisse.

82 Nomen civis duobus modis accipitur, pro incola, & pro civi originario.

83 Clerici censendi sunt cives, quamvis sint exempti à facultati jurisdictione.

84 Ratio originis aliquid superaddit ad civilitatem.

85 Quis potest esse civis in duabus civitatibus, quemadmodum apud eas duo domicilia habere.

86 Si ex propria origine, & paterna resultant contraria qualitates, vincit qualitas paterna, & inter qualitates paternam, & avitam vincit etiam paterna regulariter.

87 Sententia antiquorum de principali questione Gorgia Leontini, & Ulpiani, & Atheniensium less à Pericle lata.

88 Propria cuiusque origo nativitate contrahitur.

89 Distinguuntur due nativitates.

90 Quatuor difficultates proponuntur, ad quas reducitur controversia proposita questionis.

91 Sententia corum, qui credunt quocunque modo contingat nativitas, facere civem originarium.

92 Verius est ex nativitate casuali non effici quem civem originarium, sed ex nativitate in loco paterni domicili.

93 Expendit textus in l. filios. C. de municipib. & originar. lib. 10.

94 Refertur, & impugnatur solutio glossa.

95 Rejicitur incepta subtilitas Perri Barbofa.

96 Solvit primum argumentum contraria sententia ex textu in l. cives, Cod. de incolis, lib. 10. & in l. ff. ad municipal.

97 Non efficitur quis civis originarius ex sola destinatione patris.

98 Ostenditur quid servandum sit de jure Castella, & explicatur l. 19. tit. 3. lib. 1. recop.

99 Indigena Regni Navarrae censendi sunt naturales Castella quoad capacitatem beneficiorum, & officiorum facultari, ut est præceptum.

100 Decisio dicta legis extendenda est ad originarios dicessum, nisi alter statutum sit in constitutionibus synodalibus.

101 Filius non sequitur originem matris, aut avorum maternorum de jure communi, & de jure Castella, sed aliter servatur in Regno Francie.

Filius vulgo questus matris originem sequitur.

Filius bastardi legitimati sequuntur originem patris.

102 Ut filius acquirat originem in civitate, vel Regno, in quibus pater habet domicilium, non requiritur vera, & realis nativitas in eo loco, sed satis est nativitas ibi contingens juris fictione, & confirmatur exemplis adductis à Paulo, Felyno, & Menochio.

103 Pecorum fugatorum, que in aliena Parochia parturiant, decima solvi debet Parochie, ex qua sunt fugata.

104 Castellano transferente se in aliud Regnum, & post domicilium ibi quæsum procreatis filii, an filii censendi sint exteri, vel Castellani, & quid se procreent ante domicilium quæsum.

Occurrent quæstiones an aliquis sit originarius, cui incumbat probatio qualitatum ad originem requistarum, an ei, qui se dicit regnicolam, an ei, qui dicit illum exterum.

105 Subtilis obiectio contra propositam doctrinam, & illi satisfit, tradita notabilis limitatione, & n. 106.

107 Quan-

Disputatio II. Quæst. II.

107 Quando filius nascitur translato patris domicilio in alium locum, non dicitur originarius loci domicilii deserti.

108 Cum agitur de legibus, aut statutis admittentibus, aut excludentibus aliquos ad officia, aut honores ex hac qualitate originis, agitur de materia in qua nullius detrimentum versatur, & per consequens ista leges, & statuta benigna, & non rigide sunt interpretanda.

109 Civis originarii civitatis censentur nati in suburbis, aut vico, vel comitatu civitatis.

110 Origo non solum contrahitur nativitate naturali, sed etiam civili, ut emancipatione, adoptione, & manumissioni.

111 Origo etiam contrahitur nativitate spirituali, ut baptismi.

112 An nativitas, qua facit originarium, communice omnes effectus originis, & referuntur diverse sententiae, & earum fundamentum, & num.

113. 114. & 115.

116 Rejicitur, & ostenditur originarium semel factum participare omnes effectus originis.

117 Civis absentes à loco originis, an gaudent privilegiis, & immunitatibus originis, res fuit controversia inter quatuor egregios consulentes modernos, Cefalum, & Decianum ex una parte; Rolandum, & Surdum ex altera.

118 Satisfunditamento priorum sententiarum.

119 In Regno Castella est quædam alia origo anomala, & irregularis, ut possit quis exercere commercia in Regnis Indianis.

120 An origo possit amitti, & quæ sacerdoti posse, variisque dicendi modi, & n. 121. 122. & 123.

124 Originem amitti non posse verior sententia.

Si quis reperiatur mortuus in aliquo loco, & non constet esse aliunde, praesumitur inde esse originarium, & ibi habere domicilium unde originem dicit, & habere originem ubi habitat.

125 Doctores eam sententiam sequentes referuntur.

126 Rejicitur, & impugnatur solutio Afflictus ad textum afferentes originem mutari non posse.

127 Originem mutari non posse habendum pro regula.

Et an originarii gaudent privilegiis loci originis, pender ex duobus principiis, voluntate, inquam, & potentia disponentes.

128 Ad percipiendam voluntarem concedentis privilegia, nomine immunitates inspicienda sunt verba statu, vel privilegii. Statuum, vel privilegium civitatis extra territorium vires non habet.

129 Ostenditur ad quem effectum sit utile examinare, an origo ex translatione domicilii amittatur.

130 Originarius cuiusque Regni, & provinciæ etiam suum domicilium in aliud Regnum, ratione originis manes subditus Regi Domino sua parie, & secundum offendit, incurrit crimen laeti Majestatis.

In originariis Hispaniis erga Regem speciale jus est, alii non commune, ex l. 26. tit. 13. par. 2.

131 Origo amittitur ipso facto ex proditio patria, vel Regis, cui patria est subita.

132 Ex minoribus delictis in panam amittit quis originem ne possit in ejus loco ad dignitates, & honores promoveri, ut se quis a Senatu proper turpitudinem removatur.

133 Propter inobedientiam, & contumaciam regiorum preceptorum imponitur pena amissionis originis, & naturalitatis.

134 Origo amittitur, si originarius ex justa causa renunciaverit origini, & ab ea se excemerit, quod hisp. dicitur des naturalis, quod facere potest quis in cibis relatis in lib. 5. tit. 24. par. 4. Primo, si Rex iniuste insidiaret vice vassalli. Secundo, si Rex cum uxore vassalli commitat adulterium. Tertio, si Rex vassalli bona iniuste auferat, & nolit administrare ei justitiam.

Rex negligens facere justitiam potest administracione Regni privari.

135 Origo amittitur se quis pariam periclitantem defensione.

136 Origo amittitur se Civitas originis perierit.

137 Origo amittitur quoad favorabilia si quis ei expresse renunciat, non vero quoad munera, & onera, & in prejudicium parie, & n. 128.

Carleval, de Jui icisi, Tom. I.

CONSULTA
USO EXCLUSIVO
EN LA SALA

QUÆSTIO SECUNDA.
De foro originis.

Ad l. 19. tit. 3. lib. 1. Recopilationis.

Statuta est in primis regula, & conclusio generalis. Ratione originis propriæ sortitur quis forum, leg.

1. in principio, leg. assumptio. b. §. filius, & §§. sequentibus, l. Libertus, 17. §. patris, leg. incola, 29. ff. ad municipalem, & de incolis, l. 1. origine, l. ultima C. de municipibus, & originariis, lib. 10. 32. vers. la prima, & ibi Gregorius Lopez glossa 4. tit. 2. parita 3. Speculator lib. 2. tit. de competentis

Judicis additione, §. generaliter, l. n. 33. vers. quadragesimus secundus. Marianus Soccinus in Rubr. de foro competenti,

n. 15. vers. octuagesimo secundo, Hippolytus de Marfilis singular. 40. Bernardus Diaz in præc. crim. canon. cap. 8. n. 1.

Farinacius in praxi crim. qu. 7. n. 1. & 19. cum sequent. Antonius Theſauri dec. 90. Gaspar Antonius Thesauri, 4. q. gorense 9. 5. Josephus Ludovicus dec. Lucens. 16. Bellonus dec. 105. n. 7. & ordinarii Scribentes in prædictis lo-

cis. Cardinalis Tuscanus litera F. conclus. 436.

Dicitur autem quis originarius multis modis, quo dum deinceps numerat l. 1. tit. 20. p. 2. & l. 2. tit. 24. partit. 4. ad quas videtur est Gregorius Lopez, & no-

tanda simul quæ nos inferioris afferemus.

Amplia primò predictam conclusionem, & regulam, ut non solum sortiatur quis forum in origine propria, sed etiam in paternâ. Ita probat text. in d. l. assumptio. §. filius, ff. ad municip. & de incol. & in l. filios, C. de municip. & orig. lib. 10. 32. vers. glossa 1. in l. 1. ff. ad municip. & de incol. Speculator lib. 2. tit. de compet. Jud. addition. §. 1. n. 33. Bartolus in d. §. filius, n. 2. ad finem. Baldus in l. 2. n. 4. Salicetus n. 5. in fin. Paulus n. 5. C. de jurisdic. min. Jud. glossa in c. 1. verbo, alienigenas: de usfr. in 6. Panormitanus in 6. significavit, n. 7. de Parochiis. Matian. Soc. in Rubr. de foro comp. n. 15. vers. octuagesimo secundo, in princ. Barbosa in d. l. heres absens, §. proinde, in articulo de foro originis, n. 24. cum seqq. ff. de judicis. Boerius dec. 13. n. 5. Afflict. dec. 384. n. 4. Rota Romana diversorum, dec. 414. l. p. Antonius Faber l. 9. Cod. tit. 30. definit. 24. n. 4. Salcedo ad practicam Bernardi Diaz, c. 54. novæ editio, n. 25. D. Riccius collect. 925. prope finem, vers. limita tamen.

Amplia secundum, ut non solum